

Тајни рат, или како то раде Британци? (II)

Пише: Вељко Ђурић Мишина
недеља, 28 август 2011 12:05

Познато је да су распаду Југославије 1991–1999. године имале удела и неке европске земље, нарочито Велика Британија и Сједињене Америчке Државе. Готово је непознато да су и њихови војници учествовали у неколико мањих операција. У америчким књигама о распаду Југославије већ има података о доприносу њихових генерала у планирању и извођењу хрватске операције „Олуја“ почетком августа 1995. године, када је збрисана Република Српска Крајина. О агресији 19 земаља НАТО 1999. године на Србију много је објављено. Но, и поред тога нез намо још штошта.

О политичком ангажовању европских држава у грађанском рату у Босни и Херцеговини 1992–1995. године писали су учесници као што су генерали Филип Морион и Луис Мекензи и политичар Карл Билт. У међувремену објављене су неколике књиге у Америци и Енглеској. У њима, међутим, нема ништа о учешћу њихових војника на муслиманској страни. А добро се зна о учешћу британских војних формација и њиховим борбама на муслиманској 1992–1995. и шиптарској страни 1999. години. То најбоље знају наши ратници припадници специјалних јединица.

Од почетка ратних сукоба у Словенији и Хрватској 1991. до агресије НАТО на Савезну Републику Југославију и српске капитулације 1999. године, припадника британске армије је било на свим нивоима и на свим странама осим на српској! Било као „пензионисани“ саветници или инструктори, било као припадници плаћеничких организација, било као активних припадника краљевске армије и то припадника САС-а (Special air service), СБС-а и „Црвених пацова“. Припадници регуларних британских трупа учествовали су у војним операцијама на територији Босне и Херцеговине и Хрватској. То су, на пример, операције „Олуја“, „Трново“, „Фојница“ и „Горажде“ и обавештајне „Хандвод“, „Перл“ и „Денифлајт“.

Добро се зна о учешћу британских војних формација и њиховим борбама на муслиманској 1992–1995. и шиптарској страни 1999. години.

До сада је штампано о тим јединицама и појединцима много докумената, фотографија, имена и чиновна, места и времена операција. Вреди поменути Драгана Џамића и књигу „Пси рата“, Мајкла Стенлија „Кртица од поверења“ итд.

Тајни рат, или како то раде Британци? (II)

Пише: Вељко Ђурић Мишина
недеља, 28 август 2011 12:05

Када су „нерегуларне“ британске трупе у питању, од њих круна увек може опрати руке и рећи да су то плаћеници. Остаје питање да ли тим злочинцима треба судити. Примера ради, ону групу Енглеза из састава Хрватских обрамбених снага (ХОС) који су код Осијека 1991. године побили групу руских новинара. Уосталом, Руси су доставили детаљне податке о идентитету убица. И на томе је остало!

Ја сам као професионални историчар заинтересован за многе тамне стране ових ратова. Како је немогуће доћи до аутентичних докумената, послужио сам се методом такозване усмене историје коју историјска наука прихвата а англо-америчка историографија потенцира.

Овом приликом описујем неколико догађаја онако како су ми их описали српски ратници. Њихову аутентичност и веродостојност би тек требало проверити и то на другој, супротној страни.

Босна 1994.

Једна српска група зашла је 8. маја 1994. године у муслиманску територију на фронту код Тузле из правца Мајевице. Требало је извршити разна извиђања и прикупити што је могуће више информација о непријатељу. При повратку, у такозваној неутралној зони, а то је територија између српских и муслиманских положаја, наишли су на групицу непријатељских војника која се враћала са наше стране, вероватно су радили исто што и наши. Била су то двојица муслимана из формација „зелених беретки“ и четворица припадника британских специјалних снага САС-а. С обзиром на то да су их Срби први приметили, били су у предности. Они су мислили да су то њихови саборци. Када су схватили кога имају око себе, почели су да пуцају. У кратком окршају били су побијени. Срби су им узели војничке исправе, оружје, мотороле, разне карте и остало и то предали својој команди. (Друга је ствар зашто то никада до данас није показано јавности!)

Британска команда, која је била у Сарајеву, убрзо је негирала да су њихови војници било на који начин учествовали у сукобу.

Тајни рат, или како то раде Британци? (II)

Пише: Вељко Ђурић Мишина
недеља, 28 август 2011 12:05

О тим догађајима је сазнао и међународни Црвени крст и његови представници су убрзо дошли и преузели мртва тела.

Британска команда, која је била у Сарајеву, убрзо је негирала да су њихови војници било на који начин учествовали у сукобу.

Косово и Метохија 1999.

Проблем за британску круну настаје када се регуларне трупе упусте у борбу и то на туђој територији. А тако је било фебруара 1999. године у рејону Качаника, код места Ђенерал Јанковића, на граници са Македонијом, код репетитора Радио-телевизије Србије, када је дошло до оружаног сукоба снага припадника британског САС-а, који су имали ознаке 22. регименте, и припадника Противтерористичког батаљона 72. специјалне бригаде Војске Југославије.

Наша специјална јединица је била задужена за контролу критичних граничних тачака. У то време биле су припреме за повлачење обавештајаца генерала Вилијема Вокера са територије Косова и Метохије и интензивних припрема НАТО-а за бомбардовање. У тим данима је била интензивна хеликоптерска активност НАТО са македонске стране, према и до наше граничне линије. Наша јединица је добила задатак да утврди разлоге за то и на време поднесе извештај надлежној команди.

Почело је у јутро 14. фебруара 1999. када је Прва борбена група Противтерористичког батаљона 72. бригаде примила наређење за покрет ради изласка на доминантну коту код репетитора и њеног запоседања. Формирана је борбена колона од ципова марке „Пух“ са скинутим церадама и два лака оклопна транспортера, састав 30-40 људи.

Око 10.30 часова, на половини успона из правца доминантне коте отворена је ватра на колону. Колона је стала, војници су напустили возила, формирали борбени поредак за претрес терена и кренули ка врху. Двојица чеоних били су на око 50 метара испред остатка борбене групе. На растојању од око 50 метара од врха кренули су усправно. У једном моменту, са супротне стране, двојица стрелаца на врху, маскирани у бела моз-одела са белим маскама на лицу и у бело маскираним пушкама ЛХ 80А са колиматорским нишаном, почели су да пуцају јединачно по један. Први метак намењен

Тајни рат, или како то раде Британци? (II)

Пише: Вељко Ђурић Мишина
недеља, 28 август 2011 12:05

нашем левом чеоном војнику је промашио, док је испред десног други метак пресекао букову грану. Двојица белих војника су се повукла иза дрвећа. Наши чеони војници су залегли у заклон, а јединица се развила лево и десно од звука пуцања, затим су пришли и опколили врх. Почела је размена ватре. Из шумарка на врху пуцало је двадесетак цеви. Непријатељ је имао губитке.

Страна коте према Македонији није била затворена па се непријатељ повлачио тим правцем вукући своје рањене а остављајући мртве. Наша јединица врло полако је ишла и опрезно заузимала простор свесна опасности од нове комбиноване заседе. То „пецање“ са засталим снајперистима нашим је било добро познато. Из овакве борбе наносили су се велики губици. Желели су да се домогну Македоније.

Старији водник Горан Мирјанић се открио када се придигао да уведе нови реденик у митраљез ППТ 7,62. Метак га је погодио испод левог ока. Пуцано је из снајпера типа Винчестер 38.

Проблем за британску круну настаје када се регуларне трупе упусте у борбу и то на туђој територији.

Јединица је из извиђања прешла у насилно извиђање, потом у борбу у сусрету и на крају у гоњење непријатеља. Због интензивног дејства прецизне снајперске ватре са јако велике удаљености, први су застали на достигнутим позицијама ради утврђивања заклона и извлачења тела погинулих војника на путу до санитета. Веза се била усијала, стални је саобраћај на свим каналима и на много језика, најчешће се чуо панични енглески.

Прошло је подне. Чули су се хеликоптери иза граничне линије, на око 150 метара. Наставак приче није занимљив, осим приче која се касније понављала. По причи, Тони Блер је из Лондона лично звао Слободана Милошевића и тражио да се обустави наша „офанзива“ у Качанику, а Мадлен Олбрајт претила због непотребне и неумерене употребе силе.

Други пример: На српској страни на положајима код Ђаковице ка Кошарама 28. маја

Тајни рат, или како то раде Британци? (II)

Пише: Вељко Ђурић Мишина
недеља, 28 август 2011 12:05

1999. године готово да је почела паника. Наиме, за неколико дана седам војника убијено је и неколико рањено са супротне стране а да се није знало ко је пуцао. Препостављало се да ће жртва бити још па је одлучено да се оде на супротну страну и да се снајпериста елиминише. Тај задатак добила су двојица припадника Антитерористичког одреда. Акција проналажења трајала је два дана и окончана је убијањем снајперисте. По одећи видело се да је припадао британским специјалним снагама такозваним Краљевским маринцима. Имао је снајперску пушку САКО калибра 7,62 мм. Код њега су пронађена оригинална војна документа. Све ово предато је нашој вишој команди.

(Друга је ствар зашто то, као ни остали случајеви које наводим, никада до данас нису показани српској јавности!)